

1. søndag i advent (2. tekstrække)

1. december 2019

** Denne hellige lektie skriver profeten Esajas:* Dette siger Gud Herren: Se min tjener, ham støtter jeg, min udvalgte, i ham har jeg fundet velbehag. Jeg lader min ånd komme over ham, og han skal bringe ret til folkene. Han skrider ikke, han råber ikke, han løfter ikke sin røst i gaderne. Det knækkede rør sønderbryder han ikke, den osende væge slukker han ikke, han fører retten til sejr. Han bliver ikke svag og knækkes ikke, til han har ført retten igennem på jorden; de fjerne øer venter på hans belæring. Dette siger Gud Herren, han som skabte himlen og spændte den ud, som bredte jorden ud med dens vækster, som gav åndedræt til folkene på jorden, livsånde til dem, der færdes på den: Jeg, Herren, har kaldt dig i retfærdighed; jeg tager dig ved hånden. Jeg danner dig og gør dig til en pagt med folket, til et lys for folkene. Du skal åbne de blindes øjne, føre fangerne ud af fængslet og dem, der sidder i mørket, ud af fangehullet. Jeg er Jahve, det er mit navn! Jeg giver ikke min ære til nogen anden eller min pris til gudebillederne. Hvad der tidligere blev sagt, det er sket, nu fortæller jeg det nye; før det spirer frem, forkynder jeg det. *Es 42,1-9*

Epistlen skriver apostlen Paulus til romerne: I kender tilmed timen og ved, at det er på tide at stå op af søvne. For nu er frelsen os nærmere, end da vi kom til tro. Natten er fremrykket, dagen er nær. Lad os da aflægge mørkets gerninger og tage lysets rustning på. Lad os leve sømmeligt, som det hører dagen til, ikke i svir og druk, ikke løsagtigt og udsvævende, ikke i kiv og misundelse, men iklæd jer Herren Jesus Kristus, og vær ikke optaget af det kødelige, så det vækker begær. *Rom 13,11-14*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus kom også til Nazaret, hvor han var vokset op. På sabbatten gik han efter sædvane ind i synagogen, og han rejste sig for at læse op. Man rakte ham profeten Esajas bog, og han åbnede den og fandt det sted, hvor der står skrevet: »Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed, for at udråbe et nådeår fra Herren.« Så lukkede han bogen, gav den til tjeneren og satte sig, og alle i synagogen rettede spændt øjnene mod ham. Da begyndte han at tale til dem og sagde: »I dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse.« Alle gav de ham deres bifald og undrede sig over de nådefulde ord, som udgik af hans mund, og de spurgte: »Er det ikke Josefs søn?« Han svarede dem: »I vil sikkert bruge denne talemåde mod mig: Læge, læg dig selv! og sige: Vi har hørt om alt det, der er sket i Kapernaum; gør det samme her i din hjemby!« Men han sagde: »Sandelig siger jeg jer: Ingen profet er anerkendt i sin hjemby. Og jeg siger jer, som sandt er: Der var mange enker i Israel på Elias tid, dengang himlen var lukket i tre år og seks måneder, så der blev stor hungersnød i hele landet; og Elias blev ikke sendt til nogen af dem, men til en enke i Sarepta i Sidons land. Og der var mange spedalske i Israel på profeten Elisas tid; og ingen af dem blev rensset, men det blev syreren Naaman.« Alle i synagogen blev ude af sig selv af raseri, da de hørte det; de sprang op, jøg ham ud af byen og drev ham hen til kanten af det bjerg, deres by var bygget på, for at styrte ham ned. Men han banede sig vej imellem dem og gik. *Luk 4,16-30*